PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. lapkričio 9 d.*

Byloje T-275/03

Focus Magazin Verlag GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokato U. Gürtler,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. von Mühlendahl, B. Müller ir G. Schneider,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai –

ECI Telecom Ltd, įsteigtai Petah Tikva (Izraelyje),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. balandžio 30 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 913/2001-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Focus Magazin Verlag GmbH* ir *ECI Telecom Ltd,*

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

susipažinęs su atitinkamai 2003 m. rugpjūčio 4 d. ir 2004 m. balandžio 2 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais ieškiniu ir dubliku,

susipažinęs su atitinkamai 2003 m. gruodžio 10 d. ir 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais atsakymu į ieškinį ir tripliku,

įvykus 2005 m. gegužės 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1999 m. spalio 1 d. *ECI Telecom Ltd* (toliau – pareiškėja), remdamasi pataisytu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11,1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo „Hi-FOCuS".

3 Prekės ir paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9 ir 38 klasėms ir apibūdinamos taip:

— 9 klasė: „Telekomunikacijų ir perjungimo sistemos įvairioms telefono ryšio paslaugoms perduoti, kurias sudaro derinamo plačiajuosčio ryšio prieiga; telekomunikacijų sistemos, kurioms naudojamos varinės technologijos; telekomunikacijų technologijos, kurioms naudojami optiniai kabeliai; telekomuni-

kacijų ir perjungimo sistemos, kuriose naudojamas asinchroninis perdavimo būdas; telefono ryšio paslaugos, teikiamos tarp vietinio tinklo ir abonento, įskaitant centrinės stoties teikiamas ir abonentų aptarnavimo paslaugas";

— 38 klasė: „Įvairių telefono ryšio paslaugų perdavimas derinamo plačiajuosčio ryšio prieiga; ryšio perdavimas sistemomis, kurioms naudojamos vario technologijos; ryšio perdavimas sistemomis, kurioms naudojami optiniai kabeliai; ryšio perdavimas ir perjungimo paslaugų teikimas sistemomis, naudojančiomis asinchroninį perdavimo būdą; telefono ryšio paslaugos, teikiamos tarp vietinio tinklo ir abonento, įskaitant centrinės stoties teikiamas ir abonentų aptarnavimo paslaugas".

4 Paraiška buvo pateikta anglų kalba. Prancūzų kalba buvo nurodyta kaip antroji kalba pagal Reglamento Nr. 40/94 115 straipsnio 3 dalį.

5 2001 m. liepos 9 d. ši paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 60/2001.

6 2000 m. liepos 18 d. *Focus Magazin Verlag GmbH*, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos. Protestas buvo grindžiamas 1996 m. gegužės 23 d. Vokietijoje registruotu žodiniu nacionaliniu prekių ženklu Nr. 394 07 564 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 ir 42 klasėms priklausančioms prekėms ir paslaugoms.

7 Protestas buvo pateiktas dėl visų Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų prekių ir paslaugų ir grindžiamas visomis prekėmis ir paslaugomis, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas. Proteste ieškovė nurodė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte bei 8 straipsnio 5 dalyje įtvirtintus santykinius atmetimo pagrindus.

8 Kaip ankstesnio prekių ženklo registracijos įrodymą, protestas apima Vokietijoje registruoto prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, vokiečių kalba išduotą prekių ženklo registracijos pažymėjimą ir tarptautinio prekių ženklo FOCUS Nr. 663 349, kurio savininkė taip pat yra pareiškėja, prancūzų kalba išduotą prekių ženklo registracijos pažymėjimą. Ieškovė prancūzų kalbą pasirinko procedūros kalba.

9 2000 m. rugsėjo 19 d. Protestų skyrius ieškovei nurodė iki 2000 m. lapkričio 19 d. pateikti prekių ir paslaugų sąrašą minėta kalba, nes priešingu atveju protestas bus atmestas kaip nepriimtinas. Dokumente, kuriuo nustatomas šis terminas, buvo nuoroda „Pranešimas protestą pateikusiam asmeniui apie proteste pastebėtus trūkumus (1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1) 15 taisyklė ir 18 taisyklės 2 dalis)".

10 2000 m. rugsėjo 27 d. faksimiliniu pranešimu ieškovė pranešė VRDT apie tai, kad prašomą vertimą ji jau pateikė kartu su protestu. Ji iš naujo pateikė tarptautinio prekių ženklo Nr. 663 349 registracijos pažymėjimą patikslindama, kad tai yra Vokietijoje registruoto prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, oficialus tarptautinės registracijos pažymėjimo vertimas, kurį išdavė Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija (TINO).

11 2001 m. sausio 15 d. Protestų skyrius išsiuntė ieškovei kitą dokumentą, pavadintą „Pranešimas protestą pateikusiam asmeniui apie protestavimo procesinių veiksmų pradžią ir terminą faktams, įrodymams ir argumentams, kuriais grindžiamas

protestas, pateikti (Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 1 dalis, 16 taisyklės 3 dalis, 17 taisyklės 2 dalis ir 20 taisyklės 2 dalis)". Prie šio dokumento buvo pridėtos paaiškinamosios pastabos dėl įrodymų, kuriais grindžiamas protestas, pateikimo.

12 2001 m. kovo 21 d. laišku pareiškėja pranešė ieškovei apie tai, kad nori ginčą išspręsti taikiai.

13 2001 m. gegužės 15 d. ieškovė pateikė papildomus dokumentus su faktais, įrodymais ir argumentais, kuriais grindžiamas jos protestas.

14 2001 m. liepos 12 d. VRDT ieškovei pranešė, kad minėtus dokumentus ji perdavė pareiškėjai; ji taip pat nurodė, kad priims sprendimą dėl protesto, nes ieškovė nepateikė vienintelio prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, t. y. Vokietijoje registruoto prekių ženklo Nr. 394 07 564 registracijos pažymėjimo išsamaus vertimo.

15 2001 m. liepos 16 d. ieškovė iš naujo pateikė VRDT savo 2000 m. rugsėjo 27 d. laišką, pagal kurį ankstesnio Vokietijoje registruoto prekių ženklo prekių ir paslaugų sąrašas atitinka tarptautinio prekių ženklo prekių ir paslaugų sąrašą. Ji pažymėjo, kad tarptautinės registracijos pažymėjimas aiškiai nurodo ankstesnį Vokietijoje registruotą prekių ženklą kaip pagrindinį prekių ženklą ir prioriteto datą; ankstesnio prekių ženklo registracijos pažymėjime pateikiama visa informacija kartu su standartizuotomis normomis, todėl pareiškėja galėjo žinoti visą būtiną informaciją.

16 2001 m. rugpjūčio 27 d. Sprendimu Protestų skyrius protestą atmetė remdamasis tuo, kad nepateikusi Vokietijoje registruoto savo prekių ženklo registracijos pažymėjimo išsamaus vertimo, ieškovė neįrodė savo ankstesnio prekių ženklo egzistavimo. Ji tvirtino, kad nuoroda į prekių ir paslaugų, kurioms skirtas tarptautinis prekių ženklas, sąrašą negali būti laikoma išsamiu vokiško registracijos pažymėjimo vertimu į prancūzų kalbą.

17 2001 m. spalio 15 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Apeliacijos priede buvo pateiktas ankstesnio prekių ženklo vokiško registracijos pažymėjimo vertimas į prancūzų kalbą.

18 2003 m. balandžio 30 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Ketvirtoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Ji manė, kad ieškovė turėjo pateikti įrodymą dėl jos ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, pateikdama registracijos pažymėjimo vertimą, ir kad šiuo atveju pateiktas įrodymas buvo nepakankamas. Be to, Apeliacinė taryba nurodė, kad VRDT neturėjo nurodyti protestą pateikusiam asmeniui apie tai, jog dokumentas arba jo vertimas nepakankami, kad įrodytų ankstesnės teisės egzistavimą. Todėl Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į pirmą kartą jai pateikto vokiško registracijos pažymėjimo vertimą.

Šalių reikalavimai

19 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti Protestų skyriaus sprendimą;

— panaikinti ginčijamą sprendimą;

— nurodyti VRDT priimti sprendimą iš esmės atsižvelgiant į Pirmosios instancijos teismo sprendimą;

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

20 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį;

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl trečiojo ieškovės reikalavimo priimtinumo

21 Trečiuoju reikalavimu ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo nurodyti VRDT priimti sprendimą iš esmės atsižvelgiant į Pirmosios instancijos teismo sprendimą.

22 Šiuo požiūriu būtina priminti, kad remiantis Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalimi VRDT turi imtis visų priemonių, kad būtų įvykdytas Bendrijos teismo

sprendimas. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi įpareigoti VRDT tai daryti. Iš tikrųjų pastaroji turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų rezoliucinių dalių ir motyvų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 12 punktas ir 2003 m. liepos 3 d. Sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 22 punktas).

23 Taigi trečiasis ieškovės reikalavimas yra nepriimtinas.

Dėl esmės

24 Savo ieškinį ieškovė iš esmės grindžia trimis pagrindais, pirma, dėl Protestų skyriaus neatsižvelgimo į pateiktus įrodymus, antra, dėl pareigos nagrinėti dokumentus, kuriuos ji pateikė Apeliacinėje taryboje, pažeidimo ir, trečia, dėl taisyklės, reglamentuojančios ankstesnio prekių ženklo egzistavimo įrodymą, pažeidimo.

25 Pirmiausia reikia nagrinėti antrąjį pagrindą.

Šalių argumentai

26 Ieškovė tvirtina, kad įrodymas dėl ankstesnės teisės gali būti pateikiamas dar ir per procedūrą Apeliacinėje taryboje.

27 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 2868/95 16–20 taisyklės, apribojančios laiko tarpą, kada įrodymas gali būti pateikiamas, taikomos tik protesto procedūrai. Be to, būtų pažeidžiamas veiksmingos teisminės gynybos principas, jeigu apeliacinėje procedūroje nebūtų galima pateikti kitų įrodymų dėl ankstesnio prekių ženklo egzistavimo.

28 Ieškovė tvirtina, kad iš 2003 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)* (T-308/01, Rink. p. II-3253) išplaukia, jog įrodymas dėl ankstesnio prekių ženklo egzistavimo gali būti pateikiamas dar ir apeliacinėje procedūroje. Tai, ar turi būti atsižvelgiama naujus įrodymus, bet kuriuo atveju priklauso nuo vertinimo kiekvienu konkrečiu atveju, pagal kurį šiuo atveju į pateiktą vertimą turi būti atsižvelgiama.

29 Ieškovės nuomone, neatsižvelgimas į naujus įrodymus ir faktines aplinkybes ne sumažina, bet tik padidina VRDT darbo krūvį, o tai prieštarauja teisinio saugumo principui. Iš tikrųjų, jeigu protesto procedūros turi būti nesėkmingos dėl paprastų formalių klaidų, ankstesnio prekių ženklo savininkas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 52 ir 55 straipsniais, tuoj pat gali pateikti prašymą paskelbti prekių ženklą negaliojančiu, o tai lemtų visų faktinių aplinkybių nagrinėjimą iš naujo.

30 Be to, kadangi pareiškėja pirmojoje instancijoje neginčijo ankstesnio prekių ženklų egzistavimo, ji taip pat turi pritarti kitų įrodymų pateikimui. Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatytas atsižvelgimas į faktus ar įrodymus reiškia, kad turi būti atsižvelgta į vokiško registracijos pažymėjimo vertimą. Kadangi ieškovė, nors ir ne procedūros kalba, per protesto procedūrą pateikė įrodymus, būtų teisinga leisti jai pateikti atitinkamą vertimą apeliacinėje procedūroje. Be to, pareiškėja galėtų pateikti apeliacinį skundą Pirmosios instancijos teismui ir todėl jos teisės į gynybą nebūtų pažeistos.

31 VRDT tvirtina, kad minėtas sprendimas *KLEENCARE* šiuo atveju netaikytinas. Iš tikrųjų atsižvelgimas į faktinę ir teisinę situaciją Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo metu negali pašalinti procedūrinių trūkumų arba papildyti bylos medžiagos pasibaigus nustatytam terminui. *Inter partes* procese VRDT turi diskreciją naujų faktinių aplinkybių ir įrodymų atžvilgiu tik tada, jeigu iš anksto nebuvo nustatytas terminas jiems pateikti, tačiau šiuo atveju taip nėra. Šis aiškinimas buvo patvirtintas 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Institut für Lernsysteme prieš VRDT – Educational Services (ELS)* (T-388/00, Rink. p. II-4301, 29 punktas), susijusiu su įrodymų dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo pateikimu (2002 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos tesimo sprendimas *Chef Revival USA prieš VRDT – Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, Rink. p. II-2749).

32 VRDT nurodo, kad jeigu šalys pirmą kartą pateikdamos Apeliacinei taryba naujas faktines aplinkybes ir įrodymus galėtų laisvai kompensuoti pirmojoje VRDT instancijoje praleistą terminą, Bendrijos prekių ženklo registravimo procedūra smarkiai užsitęstų, o tai pažeistų teisinio saugumo principą.

33 Be to, VRDT primena, kad protesto procedūroje priimti sprendimai nėra privalomi, kai galutiniai spendimai atmesti prašymą dėl sprendimo panaikinimo įgyja *res judicata* galią. Tai yra dvi skirtingos iš Bendrijos teisės aktų išplaukiančios procedūros ir ieškovė savo tvirtinimu šį skirtumą ginčija.

34 Neleistina riboti pareiškėjos teisių į gynybą VRDT apeliacinėje instancijoje (2003 m. lapkričio 17 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Strongline prieš VRDT – Scala*

(SCALA), T-235/02, Rink. p. II-4903). Funkcinis VRDT instancijų darbo tęstinumas reikalauja, kad termino praleidimo teisiniai padariniai išliktų ir Apeliacinėje taryboje. Prašymo dėl naujų įrodymų apeliacinėje instancijoje priimtinumo panaikinimo nekompensuoja galimybė kreiptis į Pirmosios instancijos teismą ir, prireikus, į Teisingumo Teismą, nes procesas Bendrijos teisme yra daug sudėtingesnis ir brangesnis už administracinę procedūrą VRDT.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

35 Šiuo atveju yra žinoma, kad ieškovė kartu su protestu pateikė ankstesnio prekių ženklo vokišką registracijos pažymėjimą ir savo tarptautinio prekių ženklo Nr. 663 349, kuris grindžiamas ankstesniu prekių ženklu, registracijos pažymėjimą prancūzų kalba. Taip pat yra žinoma, kad apeliacijos dėl Protestų skyriaus sprendimo priede ieškovė pateikė ankstesnio prekių ženklo vokiško registracijos pažymėjimo vertimą į prancūzų kalbą.

36 Pastarąjį dokumentą ieškovė pateikė todėl, kad Protestų skyrius manė, jog tarptautinio prekių ženklo, grindžiamo ankstesniu nacionaliniu prekių ženklu, registracijos pažymėjimas negali būti laikomas vokiško registracijos pažymėjimo išsamiu vertimu į procedūros kalbą, nepaisant aplinkybės, jog ieškovė pranešė, kad tai yra TINO išduotas oficialus Vokietijoje registruoto prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, tarptautinės registracijos vertimas.

37 Pirmosios instancijos teismas primena, kad iš funkcinio VRDT instancijų darbo tęstinumo išplaukia, jog Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies *in fine* taikymo atveju Apeliacinė taryba turi pagrįsti savo sprendimą visomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurias suinteresuota šalis nurodė per procedūrą padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje, arba, išskyrus to paties straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, per apeliacinę procedūrą (nurodyto sprendimo *KLEENCARE*, 32 punktas). Taigi atvirkščiai nei teigia VRDT, kalbant apie *inter partes* procesą, įvairių VRDT instancijų funkcinis tęstinumas nereiškia, kad šalis, nenurodžiusi padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje, tam tikrų faktinių ar teisinių aplinkybių per šiame padalinyje nustatytą terminą, pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį negali remtis šiomis aplinkybėmis Apeliacinėje taryboje. Priešingai, funkcinis tęstinumas sąlygoja tai, kad tokia šalis gali remtis minėtomis aplinkybėmis Apeliacinėje taryboje, jeigu per procedūrą šioje instancijoje laikomasi minėto reglamento 74 straipsnio 2 dalies (2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kaul prieš VRDT – Bayer (ARCOL)*, T-164/02, Rink. p. II-3807, 29 punktas).

38 Kadangi šiuo atveju nagrinėjamas dokumentas nebuvo pateiktas pavėluotai Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies prasme, o pateiktas ieškovės 2001 m. spalio 15 d., t. y. per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje numatytą terminą Apeliacinei tarybai pateikto dokumento priede, pastaroji negalėjo atsisakyti į jį atsižvelgti.

39 Tokiomis aplinkybėmis VRDT nuoroda į minėtą sprendimą *Chef*, kur kalbama ne apie Apeliacinei tarybai pateiktus įrodymus, bet apie klausimą, ar Protestų skyrius turėjo protestą pateikusiam asmeniui pranešti apie pažeidimą, susijusį su ankstesnio prekių ženklo registracijos pažymėjimo vertimo nepateikimu per nustatytą terminą, yra netinkama. Be to, kadangi šiame sprendime protestą pateikęs asmuo vertimo

nepateikė ir pasibaigus terminui, Pirmosios instancijos teismas manė, kad nebūtina priimti sprendimą dėl to, ar remdamasi Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi VRDT gali atsižvelgti į faktines aplinkybes ir įrodymus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam terminui (minėto sprendimo *Chef*, 63–65 punktai).

40 Nereikšminga yra ir VRDT nuoroda į minėtą sprendimą *ELS*, susijusį su ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymų pateikimu Protestų skyriui, pasibaigus VRDT nustatytam terminui, nes jeigu įrodymai Apeliacinėje taryboje buvo pateikti laiku, Apeliacinė taryba turi į juos atsižvelgti nagrinėdama apeliaciją (nurodyto sprendimo *KLEENCARE* 32 punktas ir nurodyto sprendimo *ARCOL* 29 punktas). Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad šioje byloje ieškovė per nustatytą terminą jau pateikė Protestų skyriui įrodymus apie savo ankstesnės teisės egzistavimą, o vėliau Apeliacinėje taryboje papildomą vertimą, nes Protestų skyrius manė, jog tarptautinės registracijos pažymėjimas nėra išsamus ankstesnio prekių ženklo vertimas.

41 VRDT nuoroda į minėtą nutartį *SCALA* taip pat yra netinkama. Iš tikrųjų šioje byloje ieškovė pirmą kartą Pirmosios instancijos teisme pateikė dokumentus ir būtinus vertimus, kai šiuo atveju ginčijamo vertimo pateikimas ir atsižvelgimas į jį Apeliacinėje taryboje leistų pareiškėjai pasinaudoti savo teisėmis į gynybą *inter partes* procese ir Apeliacinei tarybai gana aiškiai įsitikinti nurodytų teisių realumu (minėtos nutarties *SCALA* 45 punktas). Be to, negalima paneigti, kad, atsižvelgiant į procedūros kalba parašyto tarptautinės registracijos pažymėjimo pobūdį, jis kartu su vokišku registracijos pažymėjimu leistų pareiškėjai procedūroje Protestų skyriuje pasinaudoti savo teisėmis į gynybą *inter partes* procese ir Apeliacinei tarybai gana aiškiai įsitikinti nurodytų teisių realumu.

42 Be to, VRDT argumentas, kad Bendrijos prekių ženklo registracijos procedūra smarkiai užsitęstų, jeigu šalys galėtų pirmą kartą pateikti Apeliacinei taryba naujas faktines aplinkybes ir įrodymus, šiuo atveju nėra įtikinantis. Atvirkščiai, kadangi per procedūrą Protestų skyriuje jau buvo pateikta daug įrodymų ankstesnės teisės egzistavimo atžvilgiu, atsisakymas priimti Apeliacinėje taryboje pateiktą papildomą vertimą tik užtęsė šį procesą.

43 Iš to išplaukia, kad neatsižvelgdama į per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą terminą ieškovės jai pateiktą dokumentą Apeliacinė taryba pažeidė šio Reglamento 74 straipsnį. Todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nes nėra būtinybės priimti sprendimą dėl kitų pagrindų ir nėra būtinybės Pirmosios instancijos teismui priimti sprendimą dėl prašymo panaikinti Protestų skyriaus sprendimą priimtinumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

45 Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2003 m. balandžio 30 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir dizainui) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 913/2001-4).**

2. **Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.**

Jaeger Tiili Czúcz

Paskelbta 2005 m. lapkričio 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

M. Jaeger